

RUUMIIN KULTTUURI KÄRÄJÄT-OHJE

KÄRÄJÄT-OHJE Ruumiin kulttuuriin kirja-arvostelun kirjoittajalle (päivitetty: toukokuu 2021)

Kiitos tulevasta arvostelustasi! Huomioithan yst. seuraavat seikat kirjoittaessasi kritiikkiä:

1. Tiedoston nimeäminen (RK3_Käräjät_Kirjailijan sukuni_Teoksen nimi)
2. Arvostelusi otsikointi (napakka 2-3 sanaa käsittävä otsikko) > otsikon jälkeen tyhjä rivi
3. krediitit (Kirjailija: teoksen nimi, kustantaja ja vuosi, sivumäärä. Jos käännösteos, muista lisätä myös teoksen alkuperäinen nimi ja ilm.vuosi sulkuihin – kts. malliarvostelu alta)
4. Arvostelusi pituus ("heikompi kirja": 1400-1600 merkkiä, "parempi kirja" 1800-2200 merkkiä)
5. TEKSTIN ASEMOINTI:

Leipäteksti a) tyyli: asiallinen b) lauseiden pituus: ei ylipitkiä c) sisältö: alkuasetelman ja dilemman voit lyhyesti kuvata mutta älä paljasta juonta; ruodi tyyliä, sanoman välittymistä, mukaansatempaavuutta, jännitteen ylläpitoa, kieltä ja jälkimakua
6. Laita tekstin loppuun oma nimesi
7. Ihan loppuun lisää kirjan kannen suunnittelija nimi

MUUTA:

Tiedostomuoto: word, rtf

Tyyli: vältä eri tyylejä -- otsikko, väliotsikko jne -- ja tee koko teksti samalla tyylillä, mieluiten 'Normaalilla'.

Riviväli vapaa, fonttikoko 12 ja fontti esim. Courier tai Times New Roman.

Muista krediiteissä myös sarjojen nimet kuten Otavan Crime Club, Liken Rikos kannattaa –sarja, Myllylahden Murhamylly ja WSOY:n Sapo (järjestysnumeron kanssa). Kustantajista ei mainita Oy, Ab tms.

Arvostelujen otsikoissa ja krediiteissä älä käytä korosteita eli lihavointia tai kursivointia. Sen sijaan kursivoi teoksen nimi leipätekstissä eli varsinaisessa tekstissä, kun se mainitaan ensimmäisen kerran. Älä käytä pakotavutusta äläkä sisennyksiä. Vältä liian pitkiä kappaleita.

Toimita teksti deadlineen puitteissa eli sovittuun päivään mennessä!

Mikäli sinulle tulee este, ota mahd. hyvissä ajoin yhteyttä päätoimittajaan sähköpostilla.

Tarvittaessa tekstiäsi editoidaan toimituksessa, kirjoitustasi kunnioittaen.

MALLITEKSTI:

Harhalaukaus osuu jännityshermoon

Katrine Engberg: Harhalaukaus

(Vådeskud, 2019)

Suom. Pirkko Talvio-Jaatinen

Otava 2021 380 s.

Katrine Engbergin *Harhalaukauksen* juoni on älyllisesti punottu. Alkuasetelma keskittyy katoamistapauksen ympärille: äveriään Dreyer-Hoffin perheen teini-ikäinen poika Oscar on kadonnut. Jälkeen on jätetty vain viesti, joka on lainaus Oscar Wilden Dorian Grayn muotokuva -romaanista. Wilde-viesti on monitulkintaisuudessaan kirjallisesti varsin älykäs kerronnallinen ratkaisu, joka saa lukijan heti pohtimaan mielessään erilaisia vaihtoehtoja sille, mitä perheen pojalle on oikein voinut tapahtua. Tätä jännittävää pohdintaa lukija on pakotettu jatkamaan lähes loppuun asti vivahteikkaiden juonenkäännteiden ansiosta. Juonen seuraamista helpottaa kaunis kieliasu ja Pirkko Talvio-Jaatinen onnistunut suomennostyo. Kööpenhaminaan ja sen liepeille sijoittuvassa Harhalaukauksessa moni asia epäilyttää eikä rikostutkijakaksikko Jeppe Kornerin ja Anette Wernerin tehtävää käy kateeksi. Välillä tosin tuntuu, että poliisien oma yksityiselämä on vähintään yhtä solmussa kuin katoamistapauskin. Paikoin lukiessa tekee mieli hypätä varsinaisen katoamistapauksen ja muiden paljastuvien rikosten pariin, mutta toisaalta etsiväkaksikon yksityiselämän puinti antaa päähenkilöihin syvyyttä ja lukijalle pientä tuuletusta intensiivisen rikostutkinnan välissä. Oman hieman lohduttomankin lisämausteensa teoksen rytmiin tuo näkökulman vaihtaminen Oscariin, joka kuvailee vangittuna oloaan.

Teoksen henkilökavalkadi on outoudessaan kiinnostava. Varsinaisten päähenkilöiden eli rikostutkijoiden ja kadonneen Oscarin lisäksi kirjan muistakin henkilöistä on saatu yllättävän syviä ja moniulotteisia. Lukija saadaan esimerkiksi epäilemään Oscarin vanhempien kasvatuksellisia ratkaisuja ja Oscarin äidinkielenopettajasta Malthestakaan ei aina tiedä, onko hän lintu vai kala.

Engbergin teos osoittaa, että jännityskirjan ei tarvitse keskittyä pelkästään yhden rikosmysterin ympärille, vaan rikokset ja petokset voivat muodostaa verkoston, jossa monet eri vääryydet kytkeytyvät toisiinsa. Oscarin katoamisesta alkaa eräänlainen lumipalloilmiö, jota seuratessa paljastuu pikkuhiljaa uutta jännitettävää.

Loppuun on koottu oivaltavia pohdintakysymyksiä teoksesta. Yksi kysymys jää pohdituttamaan ylitse muiden: onko olemassa pahoja ihmisiä vai ainoastaan tahattomasti harhautuneita? Kirja ei välttämättä anna suoraa vastausta tähän kysymykseen, mutta saa kylläkin ajattelemaan asiaa.

Aleksi Heikola